

'Αλλ' ὅμως μεθ' ὅλας τὰς βραβεύσεις ταύτας, ἡ πρώτη αὐτῆς ἐπὶ τῆς σκηνῆς ἐμφάνισις δὲν ἔξήγειρε τὴν προσοχὴν τῶν θεατῶν. Ἐνῷ δὲ ἡ προσκόλλησις αὐτῆς εἰς τὸ Port Saint Martin, οὐδαμῶς ἐδοήθησε τὴν κατ' ἀρχὰς δηλωθεῖσαν μέλλουσαν αὐτῆς πρόσδον, ἐπέτυχεν ὅμως ἡ ἀοιδὸς ἐν τῷ ὠδικῷ νὰ δειχθῇ ὅποια ἔμελλε νὰ γίνῃ.

τητα τῆς φωνῆς της, οὐχ ἥττον ὅμως ἡ γλῶσσα αὐτῆς ὁμοιάζει φεῦμα εἰς τὴν μικροτάτην πίεσιν ὑποχωροῦν καὶ ἄλλοτε βαῖνον. Εἰς πᾶσαν ἥρεμον κίνησιν, καὶ διέγερσιν τοῦ αἰσθήματος, δίδει ἐμφασιν ἡ γλῶσσα αὕτη. Τὰ λαμπρότερα, τὰ σκοτεινότερα τῶν χρωμάτων ἐν ὁμοίᾳ βαθμῷ ἴστανται πρὸ αὐτῆς. Εἰς τὴν χαρὰν καθὼς καὶ εἰς τὴν

ΔΑΓΟΒΕΡ.—'Ο ἐν τῷ ἵπποδρομῷ νικήσας ἵππος τὸν ἐπίπεδον δρόμον καὶ τὸν μετ' ἐμποδίων τοῦ κ. Στ. Μπούντογρη.

(*"Ἔδε σελ. 46".*)

Ἡ Σάρρα Βερνάρ κατέχει σήμερον τὴν πρώτην τάξιν ἐν τῷ δραματικῷ κόσμῳ ἵσως δὲ εἶνε ἡ μόνη μεταξὺ τῶν συγχρόνων ἡθοποιῶν, ἡς τὸ ὄνομα ὡς ἔξόχου καλλιτέχνιδος ἐνεγράφη εἰς ἀπάσας τὰς ἐφημερίδας τοῦ κόσμου.

Ἀπὸ τῆς σκηνῆς τῶν μεγαλειτέρων θεάτρων ἡ Βερνάρ ἐδίδαξε τὰ ἔργα τοῦ Ούγγρου, τοῦ Δουμᾶ, τοῦ Φεγιέ καὶ ἄλλων συγχρόνων συγγραφέων πρωταγωνιστήσασα ὡς τελεία διδασκάλισσα τῆς τέχνης.

Εἰ καὶ δὲν δίδει εἰς τὸν λόγον, καθὼς εἰς τὸ τραγικὸν συμβαίνει, τόνον ὑπερβάλλοντα τὴν ποιότητα *[καὶ ιδιό-*

λύπην κάμπτεται ἡ φωνή της φυσικῶς εἰς τοὺς διαφόρους χαρακτηρισμοὺς ἀναβάσεως ἡ καταβάσεως εἰς μακρὰς περιόδους εἰς τὰ φωνήντα, εἰς τὰς ἐπιφωνήσεις λαμβάνει ἔχον συγκινοῦντα καὶ αὐτῶν τῶν ἀψύχων τὴν ἄψυχον φύσιν. Αἱ ἀντιθέσεις παρίστανται ἐν αὐτῇ ἐν τελείᾳ συμφωνίᾳ καὶ ἀρμονίᾳ. Πάντα δὲ ταῦτα τῆς φωνῆς τὰ ἴδιώματα λαμβάνουσι καὶ δευτέραν οὕτως εἰπεῖν ὑπαρξιν ἐκδηλούμενα διὰ τῶν μιօρφῶν τοῦ προσώπου ἃς κατὰ τὰς διαφόρους περιστάσεις λαμβάνει.

Διότι τὸ μέγιστον σημεῖον τοῦ ἀνθρώπου ψυχολογικῶς